

ÒH!PERA

**MICROÒPERES
DE NOVA CREACIÓ**

12–13–14

DE JULIOL DE 2024

GRAN TEATRE

DEL LICEU

**PATRONAT DE LA FUNDACIÓ
DEL GRAN TEATRE DEL LICEU**

President d'honor

Pere Aragonès Garcia

President del patronat

Salvador Alemany Mas

Vicepresidenta primera

Nàtalia Garriga Ibàñez

Vicepresident segon

Jordi Martí Grau

Vicepresident tercer

Maria Eugènia Gay Rosell

Vicepresidenta quarta

Lluïsa Moret Sabidó

**Vocals representants de la Generalitat
de Catalunya**

Jordi Foz Dalmau

Irene Rigau Oliver

Josep Ferran Vives Gràcia

Àngels Barbarà Fondevila

**Vocals representants
del Ministerio de Cultura y Deporte**

Maria Pérez Sánchez-Laulhé

Paz Santa Cecilia Aristu

Àngels Ingla Mas

Pendent de designació

**Vocals representants
de l'Ajuntament de Barcelona**

Xavier Marcé Carol

Elisenda Rius Bergua

**Vocal representant
de la Diputació de Barcelona**

Aïda Llauradó Álvarez

**Vocals representants de la Societat
del Gran Teatre del Liceu**

Manuel Busquet Arrufat

Ignasi Borrell Roca

Josep Maria Coronas Guinart

Javier Coll Olalla

Àgueda Viñamata y de Urruela

**Vocals representants
del Consell de Mecenatge**

Helena Guardans Cambó

Elisa Durán Montolí

Eduardo Navarro de Carvalho

Rosario Cabané Bienert

Patró d'honor

Josep Vilarasau Salat

Secretari no patró

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

**Comissió Executiva de
la Fundació del Gran Teatre del Liceu**

President

Salvador Alemany Mas

Vocals representants

de la Generalitat de Catalunya

Nàtalia Garriga Ibàñez

Jordi Foz Dalmau

**Vocals representants
del Ministerio de Cultura
y Deporte**

Paz Santa Cecilia Aristu

Ana Belén Faus Guijarro

**Vocals representants
de l'Ajuntament de Barcelona**

Xavier Marcé Carol

Elisenda Rius Bergua

**Vocal representant
de la Diputació de Barcelona**

Aïda Llauradó Álvarez

**Vocals representants
de la Societat del Gran
Teatre del Liceu**

Manuel Busquet Arrufat

Javier Coll Olalla

**Vocals representants
del Consell de Mecenatge**

Helena Guardans Cambó

Elisa Durán Montolí

Secretari

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

Fundació Gran Teatre del Liceu

Gran Teatre
del Liceu

Ajuntament de
Barcelona

DHub Disseny Hub
Barcelona

GR&C Festival
de Barcelona

Fundació
Música
Ferrer-Salat

Empowering people through music since 1982

FUNDACIÓ
CONSERVATORI
LICEU

Sabadell
Fundació

EDMOND
DE ROTHSCHILD
FOUNDATIONS

Diputació
Barcelona

Institut del Teatre

**EI
NA**

bau

U ELISAVA

FABRA i COATS
FABRICA DE CREACIÓ
DE BARCELONA

Contingut

LA FUSIÓ DELS TALENTS **6**

DISSENY I INNOVACIÓ A TRAVÉS DEL TALENT JOVE **7**

CONTRADIR LA NIT **8**

Fitxa
Sobre l'obra
Biografies

AZUL COMO UNA NARANJA **14**

Fitxa
Sobre l'obra
Biografies

ELIZA **20**

Fitxa
Sobre l'obra
Biografies

La fusió dels talents

ÒH!PERA continua la seva tasca essencial per a la renovació del gènere operístic, i aquesta és, segurament, la millor de les notícies que podríem anunciar, perquè, senzillament, vol dir que el que hem fet fins aquí ho valorem com un èxit... però, encara més, perquè el camí que ens queda per fer en el futur és tan engrescador o més que el que ja hem fet fins aquí.

ÒH!PERA vol ser la porta d'entrada al món de l'òpera per a creadors de tots els àmbits artístics: compositors, llibretistes, directors, cantants, instrumentistes, escenògrafs, dissenyadors de vestuari, de llum, d'*attrezzo*... —, tant els que ja han iniciat un recorregut professional en l'àmbit musical i teatral, com també els alumnes de les escoles de disseny i artístiques de la nostra àrea geogràfica. I això no només perquè tenim un compromís amb aquest futur que ara mateix està creixent amb l'impuls de les noves generacions, sinó també perquè tenim un compromís igualment poderós amb la necessitat d'aportar idees innovadores a un món com el de l'òpera, que necessita renovar-se constantment. Obrir el món de l'òpera a mirades noves ens permet renovar el llenguatge i dibuixar el que ha de ser l'òpera del segle XXI.

Cal recordar que el de l'òpera és un art multidisciplinari que implica la necessitat de comptar amb una enorme diversitat de talents integrats en una disciplina única. Es tracta, en realitat, d'una fusió que, com s'esdevé en la física atòmica, suposa l'alliberament d'una gran quantitat d'energia, en aquest cas creativa. I és precisament per això que necessitem els joves talents.

Àlex Ollé, director del projecte ÒH!PERA

Disseny i innovació a través del talent jove

Ens complau presentar la tercera edició d'aquest projecte que mostra com la suma del talent jove i la col·laboració entre institucions pot donar lloc a creacions artístiques innovadores i inspiradores. **OH!PERA** és una iniciativa conjunta del Liceu, la Regidoria de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona, a través del Disseny Hub Barcelona, i escoles de disseny de la ciutat. El projecte promou l'experimentació i aprenentatge de joves estudiants de diferents disciplines del disseny de la ciutat a través d'una experiència real de creació operística. Enguany, a més, el projecte s'inclou dins la programació del Festival Grec de Barcelona. Aquest projecte es desenvolupa en el marc del programa de Promoció del Talent del DHub, que busca oferir als joves una experiència realista del procés de creació i producció cultural en un entorn professional. Els estudiants tenen l'oportunitat de treballar en totes les etapes del disseny operístic, des de la investigació i l'experimentació fins a la producció i exhibició, abastant disciplines com el disseny de vestuari, de l'espai escènic i d'altres elements visuals. En el projecte participen escoles de prestigi com EINA, Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona; BAU, Centre Universitari d'Arts i Disseny i Elisava, Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona. Com a novetat, enguany també s'hi suma l'Institut del Teatre. Els estudiants col·laboren en equips multidisciplinaris per afrontar el repte creatiu de produir tres noves òperes. Això els permet adquirir una visió completa i integradora del procés creatiu, fomentant la seva capacitat d'innovació i la seva habilitat per treballar en un entorn professional. El Disseny Hub Barcelona, com a equipament públic de referència en el camp del disseny

i les indústries creatives, té com a missió promoure el disseny com a element clau en el desenvolupament cultural, econòmic i social de la ciutat. La col·laboració amb el Gran Teatre del Liceu reforça aquest compromís, establint un marc de creació i experimentació que impulsa el talent jove i enforteix la connexió entre l'educació i el món professional.

Barcelona, coneguda com a ciutat creativa i innovadora en àmbits com el disseny, l'arquitectura, la moda i l'audiovisual compta amb un ecosistema educatiu ric i divers. Ens fa molta il·lusió veure com aquesta iniciativa continua creixent i es consolida. Des del DHub considerem imprescindible l'organització d'aquest projecte per recolzar el futur creatiu i professional dels nostres joves talents, que és també apostar per la innovació i la professionalització del sector creatiu de Barcelona. Convidem a tothom a gaudir dels fruits d'aquest treball col·lectiu i a descobrir el talent emergent que conformarà el futur de les arts escèniques i del disseny de la nostra ciutat.

Mireia Escobar, directora d'Indústries Creatives i del Disseny Hub Barcelona

CONTRADIR

LA NIT

ÒH!PERA. MICROÒPERES DE NOVA CREACIÓ

Àlex Ollé, director del projecte

Anna Llopart i Anna Ponces, coordinació

Ariana Fernández, coordinació Disseny Hub Barcelona

Tot el personal del Gran Teatre del Liceu i del Disseny Hub Barcelona

CONTRADIR LA NIT

SALA MESTRES CABANES

Composició

MONTSERRAT LLADÓ

Llibret

MARTÍ SALES

Direcció d'escena

MARTA GIL POLO

Direcció musical

LORENZO FERRÁNDIZ

Disseny d'escenografia, vestuari i audiovisuals:

alumnat d'EINA, Centre Universitari
de Disseny i Art de Barcelona

**BERTA COLOMER GARCIA, DIANA PELEGRIN
TORREGROSSA, ÈRIC TURON ROBLES, IGNASI
PARRILLA BIBERT, POL JULIÀ LÓPEZ,
TXELL PRIMS VINYALLONGA**

Professorat d'EINA, Centre Universitari
de Disseny i Art de Barcelona

ANNA ALCUBIERRE (Coordinadora i tutora)

IGNACIO DE ANTONIO ANTÓN (Coordinador i tutor)

Disseny d'il·luminació

(Alumni de l'Institut del Teatre)

PALMIRA SABATÉ

So

SIXTO CÁMARA

Intèrprets

MARTA ESTEBAN (soprano)

ÁLVARO BASCO (contratenor)

ODO CABOT (ballarí)

JÚLIA LÓPEZ ARIÑO (oboè)

ALEJANDRO DÍAZ CARRASCOSA (violoncel)

GONZALO OTERO (percussió)

Agraïments

MONTSE COLOMÉ

ABEL VALLHONESTA

Sobre l'obra

MONTSERRAT LLADÓ

Composició

Contradir la nit és una microòpera centrada en la recerca de nous espais sonors que provenen de la interacció entre instruments i electrònica, i en l'aprofundiment en la plasticitat del temps musical, fruit de la psicodèlia inherent al text.

La primera escena està basada en el recitat del mateix Martí, manipulat i distorsionat, i fa palesa la polaritat present en tota la microòpera. La segona escena conté un loop amb una cua lànguida, i els cantants a duo, connectats com dues ànimes bessones, ens presenten un entorn íntim i cantabile. Ocupa un espai significatiu la tercera escena, que desemboca en la quarta, en la qual hi ha present tota la instrumentació i la sonoritat aquífera del subsol de Barcelona, que ens embolcalla.

La música ens endinsa en la poètica del llibret i cerca la resignificació dels espais, que es presenten en un entorn captivador, sigui pel bullici o per la seva identitat oculta.

MARTÍ SALES

Llibret

Com es pot cantar la ciutat i els seus exploradors, l'amor que tot ho pot i l'aventura de perdre's? *Contradir la nit* és un viatge fulgurant al moll de l'os de l'altra cara de Barcelona, un portal interdimensional i una operació a cor obert. És una crida a la revolta i dos amants capbussant-se als rius de l'infern. És una catàbasi i la crònica local del diluvi universal. *Contradir la nit* és mig vers robat de Joan Vinyoli i un tràveling desbocat per la nit artificial.

MARTA GIL POLO

Directora d'escena

El treball d'escenificació que hem realitzat conjuntament amb els alumnes d'EINA, va començar situant tota l'acció en un espai subterrani de la ciutat, un espai on fos necessari baixar per emprendre aquest viatge iniciàtic, un lloc on hi hagués aigua i fos ple de simbolisme i al·legoria. L'associació simbòlica amb l'inframón és innegable. El poema del Martí Sales és un poema psicodèlic, eclèctic i anticapitalista, al meu parer, que d'una manera hol·lística i unificadora ens fa veure el que hi ha a l'altra Barcelona. L'ombra de la nit ens conviden a iniciar un viatge introspectiu a través de dos nois que s'enamoren per primera vegada i és a través de l'amor que recuperem la memòria i la nostra essència.

El que més m'ha interessat del projecte *Oh!pera* és tenir la porta oberta a la investigació en els llenguatges escènics i poder arriscar en la proposta, on la música cantada dialoga amb el moviment i la dansa, el vídeo i el teatre d'objectes. Escenificar un poema ha sigut tot un repte.

EINA

Escola

Contradir la nit és una obra amb molts matisos, que hem anat projectant i ajustant durant tot el procés creatiu. Aquest projecte ens ha permès endinsar-nos en el món de l'òpera, introduint-hi la nostra visió des d'un punt de vista contemporani mitjançant l'escenografia i l'ambientació, el figurinisme i la caracterització.

Des de la conceptualització visual de la peça fins a la construcció d'elements escènics, ens hem enfrontat a una producció d'una gran envergadura en un espai amb unes necessitats materials complexes i, en conseqüència, a qüestions generals de pressupostos, d'aspectes legals i de seguretat. Amb tot això, hem pogut conèixer molts dels departaments que constitueixen el Liceu, sobretot els relacionats amb la producció i la direcció tècnica.

A partir d'aquí, ha estat un procés d'assajos, confeccions, muntatge i canvis, que han acabat creant la peça simbòlica i conceptual que ara tenim, plena de detalls, amb molta importància de l'atmosfera i amb una disposició escènica en la qual el públic actua com a voyeur.

Biografies

MONTSERRAT LLADÓ

Compositora

Compositora i intèrpret. Ha obtingut el grau de Composició a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), el grau d'Interpretació de Piano al Conservatori Superior de Música del Liceu i un màster d'Interpretació de Piano al Trinity Laban Conservatoire of Music and Dance. En els últims anys, ha rebut encàrrecs, entre d'altres, del Gran Teatre del Liceu, L'Auditori, el Festival Mixtur i el cicle de músiques inusuals d'avantguarda OUT·SIDE. La seva música s'ha tocat a Barcelona, Londres, Lugano, Sofia i Viena.

Durant l'etapa formativa i professional, ha establert un vincle profund tant amb la música vocal com amb la música de cambra, un fet distintiu del seu procés creatiu. S'ha format amb Christophe Havel, Mauricio Sotelo i José Río-Pareja, i ha rebut classes magistrals de Pierluigi Billone, Charlotte Bray i Beat Furrer. Actualment, és professora de llenguatge musical al Conservatori Municipal de Música de Barcelona i publica la seva obra a Universal Edition.

MARTÍ SALES

Llibretista

Des que la seva mare va trencar aigües a la Fira del Llibre el 1979, Martí Sales va pel món amb llibres a les butxaques. El 1998, va començar a tocar amb Els Surfing Sirles i ho va fer fins al 2013. El 2000, va prendre bolets a Pompeia i va llegir *Moby Dick*. El 2005, va publicar el primer llibre, *Huckleberry Finn*, i es va llicenciar en Literatura Comparada. Des del 2009, tradueix autors com ara Jim Dodge, John Fante, Vivian Gornick, John Berger, Harold Pinter, Kae Tempest, Shirley Jackson, Charles Bukowski o Kurt Vonnegut. Del 2009 al 2012, va dirigir el Festival Internacional de Poesia de Barcelona. El 2015, va publicar *Principi d'incertesa*; el 2016, *La cremallera*, i el 2021, *Aliment*. Ha fet de cambrer, d'actor, de repartidor, de periodista, de programador...: tots els papers de l'auca. És membre de Ruderal, la cooperativa d'habitatge en cessió d'ús del barri de Vallcarca de Barcelona.

MARTA GIL POLO

Directora d'escena

Directora d'escena i dramaturga nascuda a Barcelona. Llicenciada en Direcció Escènica i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre i per l'Institut für Theater und Regie d'Hamburg (Alemanya). Va fer un Màster en Documental Creació a la UPF.

Professionalment ha dirigit obres de teatre, on destaca: *Zona inundable* al Teatre Nacional de Catalunya (Premis Max, Premis Butaca), *Els nostres fills* al Teatre Akademia; *Eileen Shakespeare* al Teatre Tantarantana (Premis Certamen de Directoras de escena de Torrejon de Ardoz). A Alemanya va dirigir *Romeu i Julia*; *La festa d'aniversari* i *Kälte* (Fred) al Schauspiel Köln. I ha dirigit escènicaament durant set anys, el projecte *Cantània* de L'Auditori.

Com a dramaturga, ha escrit per L'Auditori *A de Brossa* a partir de textos de Joan Brossa, amb musica d'Eduard Iniesta. Pel Born Centre de Cultura i Memòria va escriure *La meva veu. El meu refugi*, dins la Primavera Republicana.

EINA

Escola

Eina ofereix una formació integral en disseny en totes les etapes acadèmiques: grau de Disseny, màsters i postgraus de diverses àrees, programes de formació continuada i doctorat, que està estretament vinculat al màster universitari de Recerca en Art i Disseny i al màster universitari en Disseny d'Espais.

Al centre d'aquesta activitat formativa hi ha el desenvolupament de competències imprescindibles per al segle XXI: la capacitat d'identificar i resoldre problemes creativament, en qualsevol context, i la possibilitat d'aprendre mitjançant les pràctiques del disseny i l'art.

El campus d'Eina és a Sarrià, amb la seu principal als Jardins de Can Sentmenat, i les instal·lacions d'Eina Bosc, un espai de creació i experimentació de 1.500 m², al peu del Parc Natural de Collserola.

L'escola, adscrita a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), fa més de 50 anys que és a l'avantguarda de la cultura i la creativitat, impartint una formació crítica, oberta i plural en un ambient participatiu i dinàmic.

AZUL COMO

UNA NARANJA

AZUL COMO UNA NARANJA

BOX ESCENARI

Composició

GUILLEM PALOMAR

Llibret

LAURA FERRERO

Direcció d'escena

ESTER GUNTÍN

Direcció musical

MIQUEL MASSANA

Disseny d'escenografia i vestuari: Alumnat de
BAU, Centre Universitari d'Arts i Disseny
**BERNAT PRATS SOLSONA, CLARA EMMA PAREJA,
ESTER PUIG CATALÀ, JINRU CHEN, MARTÍ CANAL
CURRIU, PILAR MIN-YE MORLÁN MARTÍNEZ**

Professorat de BAU, Centre Universitari d'Arts i
Disseny

PIERINO DAL POZZO (Coordinador)

CLÀUDIA VILÀ (Tutora)

FRANCISCO DÍAZ (Assistència general)

Disseny d'il·luminació (Alumni de l'Institut del
Teatre)

QUIM ALGORA

Pàtina de l'estructura

PERE LLOBERA

Intèrprets

ADRIANA ARANDA (soprano)

PAU CAMERO (baríton)

CARLOS BUJOSA (piano i teclat)

OLIVIA CORTESE (violí)

PAU ARMENGOL (trompa)

**XAVIER CASTILLO (clarinet contrabaix / corno di
basseto)**

ARNAU BOCES (performer)

CELIA CASTELLANO (performer)

Agraïments

FRAN PAREDES

DANIEL TAHMAZ

MARLON GUTIERREZ

NÚRIA TORRELL

Sobre l'obra

GUILLEM PALOMAR

Composició

Azul como una naranja sorgeix de la proposta conjunta de dramatitzar una història basada en fets reals, la de Sergei i Elena Krikalova. La llunyania tant física com psicològica entre els personatges, la vessant mítica que se'ls hi pot atribuir o la seva impossibilitat d'establir contacte real entre ambdós són qüestions que van inspirar la recerca d'una sintaxi musical adient per la posada en escena d'aquesta història.

Azul està escrita en un sol acte dividit en tres parts contínues, cada una marcada per una secció instrumental. Tota l'òpera parteix d'un mateix material que pren diferents formes per cada instrument i personatge, simbolitzant així la idea d'una unitat trencada, una dualitat només reconciliable dins l'imaginari.

Dins l'obra, un nombre de motius, textures i models apareixen de manera recurrent per tal de brindar a l'oient una escolta contínua i conseqüent.

LAURA FERRERO

Llibret

El llibret d'*Azul como una naranja* s'inspira en una història real: la del cosmonauta soviètic Sergei Krikalev, el darrer ciutadà de l'URSS.

El 18 de maig de 1991, Krikalev va partir a bord de la nau Soiuz per a una missió de cinc mesos a l'estació MIR, missió que va quedar alterada el 26 de desembre de 1991, quan una URSS ja agonitzant es va col·lapsar definitivament. Aliè a tot, Krikalev només mantenia contacte amb la Terra per mitjà d'Elena, la seva dona, que treballava com a operadora de ràdio a l'estació de Baikonur i havia rebut ordres de no explicar-li res. L'URSS no va reclamar Krikalev ni el va tornar altre cop a casa, de manera que va acabar passant més del doble del temps previst a l'espai i es va convertir en l'últim habitant d'un país que havia desaparegut.

Per això, aquesta és la història d'un home sol, d'un home que, davant la immensitat de tot allò que no comprèn, es pregunta si és possible tornar a aquesta Terra blava com una taronja, en paraules del poeta Paul Éluard, a la qual tem haver deixat de pertànyer.

ESTER GUNTÍN

Directora d'escena

La idea d'unitat respon a una condició trossejada i al desig de recomposició que defineixen l'ésser humà. Potser aquesta idea de totalitat només és una il·lusió, un ideal del qual és difícil desprendre'ns. Fàcilment connectem amb les nostres ombres, les nostres pors, i només cal un petit desequilibri perquè el món que coneixem es converteixi en un paisatge estrany pel qual és difícil transitar. La història de Krikalev és una metàfora sobre la llunyania amb un mateix. El camp d'experiència de l'astronauta és la ingravidesa de l'espai exterior, per a la resta és el sòl ferm a la Terra. Malgrat això, no hi ha tanta diferència entre la nau de Krikalev i els murs imaginaris en què ens suspenem quan ens sentim perduts o alienats amb el món. *Azul como una naranja* és pedra, deliri i llunyania, però també somni i connexió: dinamitar allò que ens bloqueja és de vegades necessari per trobar la nostra pròpia idea de restitució.

BAU

Escola

Els estudiants del grau en Disseny, que inclou les mencions de Disseny de Moda, Disseny d'Interiors i Disseny Audiovisual, estan experimentant una sensació de creixement i realització personal sense precedents gràcies al projecte *Òh!pera*. Aquest projecte ha permès als participants desenvolupar-se en l'àmbit cultural, performatiu i creatiu d'una manera que mai no haurien imaginat. La col·laboració interdisciplinària és una de les claus d'aquest èxit. En fusionar diverses disciplines artístiques, els estudiants han aconseguit crear obres que transcendeixen els seus límits habituals, que han donat com a resultat uns productes finals d'una riquesa i complexitat extraordinàries.

La participació en *Òh!pera* no sols ha elevat les seves habilitats tècniques i artístiques, sinó que també ha ampliat la seva comprensió i apreciació de l'art en totes les formes. Els estudiants senten una profunda gratitud per l'oportunitat de poder treballar en peces que tenen un significat més enllà de l'àmbit universitari, i que els han permès mostrar les seves creacions davant un públic crític, perspicaç i culte. Aquesta visibilitat i aquest reconeixement n'han estat els motivadors essencials, que els han impulsat a aconseguir noves fites i a explorar sense por noves fronteres en el seu desenvolupament professional i personal.

Biografies

GUILLEM PALOMAR

Compositor

Guillem Palomar (Barcelona, 1997) és un compositor resident a Berlin. La seva música ha estat interpretada internacionalment per músics com Daniel Barenboim, Péter Eötvös, Michael Volle, Duncan Ward, Ben Goldscheider; agrupacions com l'Ensemble Modern, la Boulez Ensemble, la JSO, Kebyart; o en cases com la Kölner Philharmonie, el Konzerthaus Berlin, el Pierre Boulez Saal, l'Alte Oper Frankfurt, la Luxembourg Philharmonie, o el Palau de les Arts de València.

Guillem va començar els seus estudis de composició amb Enric Palomar fins ser acceptat a la classe de composició de Jörg Widmann a la Barenboim-Said Akademie. Al costat del mentoratge de Widmann, Guillem ha rebut també l'assessorament de Péter Eötvös, Wolfgang Rihm, George Benjamin, Hans Abrahamsen, o Rebecca Saunders.

El 2023 Guillem va ser guardonat amb el premi GargonzaArts Awards, així com amb el "Roche Young Commissions" Prize del Lucerne Festival.

LAURA FERRERO

Llibretista

Laura Ferrero és escriptora i guionista. Es va llicenciar en Periodisme i Filosofia, i va obtenir posteriorment un màster en Edició. Ha publicat els llibres de relats *Piscinas vacías* i *La gente no existe*, i les novel·les *Qué vas a hacer con el resto de tu vida* i *Los astronautas*, tots a l'editorial Alfaguara. També és autora de l'àlbum il·lustrat *El amor después del amor*, fet amb l'il·lustrador Marc Pallarès.

Actualment, treballa com a guionista per a diversos projectes. El seu darrer treball com a coguionista de la pel·lícula *Un amor*, juntament amb Isabel Coixet, li va valer un Premi Gaudí i una nominació als Goya en la categoria de Millor guió adaptat. És col·laboradora del programa *La Ventana* de la Cadena SER i escriu en diferents mitjans com El País.

ESTER GUNTÍN

Directora d'escena

Ester Guntín és coreògrafa i directora d'escena, graduada en Humanitats i en el màster d'Estudis Comparats d'Art, Filosofia i Literatura per la Universitat Pompeu Fabra, i també en Coreografia per l'Institut del Teatre de Barcelona. Després d'*Ararat* (2020) i *Terra Rhapsody* (2022), els dos primers treballs que va fer, ha rebut el Premi de Dansa Institut del Teatre 2023, per la qual cosa la seva peça *Quiso negro* s'estrena al Festival Grec el juliol del 2024.

Els seus treballs s'han presentat a diversos espais i festivals, com el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), el TanzLabour Ulm (Alemanya), la Rotterdam International Duet Choreography Competition (Països Baixos), L'Auditori, el CaixaForum, l'ACT Festival (Bilbao) o la Quinzena de Dansa d'Almada (Portugal), entre d'altres.

Ha col·laborat amb Marcos Morau (La Veronal), Silvia Delagneau, Marta Pazos, Joan Morey, VVAA Collective, Alícia Gorina, Clara Aguilar, Entrance Teatro and AMAGA, entre d'altres.

BAU

Escola

El món està en canvi constant, en moviment constant. Mantenim el nostre compromís, però les tendències varien i, amb això, els nostres objectius. Des de BAU, Centre Universitari d'Arts i Disseny de Barcelona, prenem consciència de l'entorn, les situacions i l'ambient que ens envolta a partir del disseny i les arts. La inclinació cap a un concepte ecològic es basa en la mirada transformadora que cada dissenyador o dissenyadora i artista aplica des de vessants inventius, transgressors i col·lectius. A BAU no tan sols ensenyem a reflexionar sobre els canvis, sinó també a trobar la manera d'escoltar-los i donar-los veu.

En els projectes s'utilitzen diferents materials que passen per diverses fases. Es reflexiona sobre els cicles de cada element i els recorreguts que encaixen en cada part del procés segons la seva energia i la seva naturalesa. Impulsem l'estudiant a investigar, a analitzar i a reconèixer-ne tots els components, perquè n'entengui la condició i com intervenen en els aspectes socials, com es manifesten de manera interna i com es poden qüestionar.

La nostra metodologia teixeix col·laboració i cooperació, les quals, sumades a les experiències individuals, volen mostrar les posicions amb el nostre entorn. L'experiència i el treball s'uneixen a partir de la identificació, mitjançant l'observació i l'escolta activa, de la diversitat d'estils i formes en què els objectes interactuen amb nosaltres. Ser conscient del temps i les realitats que vivim per després generar discursos a partir del disseny i les arts és el que a BAU es treballa d'una manera pràctica.

ELI-

ZA

ELIZA

FOYER

Composició
FERRAN CRUIXENT

Llibret
PAU MIRÓ

Direcció d'escena
POL ROIG VALLDOSERA

Direcció musical
IRENE DELGADO-JIMÉNEZ

Disseny d'escenografia, vestuari i audiovisuals:
Alumnat d'Elisava Facultat de Disseny i
Enginyeria de Barcelona
CAROLINA SÁNCHEZ SANCHIS, EVA PRIETO
SEPÚLVEDA, GABRIELA MÁRQUEZ GÓMEZ, LUCÍA
CASTRO ÁLVAREZ, ORIOL MASES YLLA-CATALÀ,
SARA SARAIVA CÂMARA LEME

Coordinació d'Elisava Facultat de Disseny i
Enginyeria de Barcelona
CARLES MERCADER MARTÍ (Coordinador del
projecte)
LAURA MARTÍNEZ PI (Tutora)

Disseny d'il·luminació (Alumni de l'Institut del
Teatre)
SERGI CERDAN

Correpetició
ORIOL SANZ BAQUÉS

Intèrprets
PAULA SÁNCHEZ-VALVERDE (soprano)
ROGER VICENS (tenor)
DAI MAR LÓPEZ (violí I)
JOANA ESPAR (violí II)
AINARA QUIJADA (viola)
JORDI PÉREZ NOGUÉ (violoncel)

Amb la col·laboració especial:

Sobre l'obra

FERRAN CRUIXENT

Composició

Una dona es desperta dins d'una habitació amb un home que no sap qui és. Tots dos faran un viatge personal de comprensió humana i tecnològica, qüestionant la intel·ligència artificial (IA), el *deepfake* i el concepte de realitat. La música neix com si fos generada per una IA. Escull una formació tradicional i previsible (un quartet de corda), però crea errors digitals que alerten de la possible naturalesa no humana dels personatges. Apareix de manera enigmàtica la cançó popular *Daisy Bell* (1892), metàfora de la IA, perquè IBM la va utilitzar el 1961 en la primera demostració de síntesi parlada, i l'escriptor Arthur C. Clarke la va convertir, en la novel·la *2001: A Space Odyssey*, en una cançó de bressol d'una futura generació de supercomputadors.

La música transita entre la bellesa sublim (*Ricercare*), la nostàlgia (*Lullaby*) i l'agitació del *big data* (*Disruption*), i cada tres escenes l'estructura entra en bucle i es reinicia, suggerint la teranyina digital perpètua en què vivim. Es desenvolupa de manera orgànica per embriagar-nos en un instant poètic i commovedor, que és ciència-ficció per reflexionar sobre el moment que ens toca viure.

PAU MIRÓ

Llibret

És possible que neixi la consciència en un ésser creat per intel·ligència artificial (IA)? I si aquest fos el cas, quin ús en faria, d'aquesta consciència? Es comportaria amb empatia?, seria capaç de deixar-se commoure per les vicissituds i la fragilitat d'un ésser humà? *Eliza* va ser el primer programa informàtic de processament del llenguatge natural, creat per explorar la comunicació entre els humans i les màquines. Va ser creat el 1964. En aquell moment, algunes persones van atribuir sentiments humans a aquest programa informàtic, tot i que el seu creador, Weizenbaum, negava que tingués aquesta capacitat rotundament. Seixanta anys després, encara ens fem preguntes de caràcter ètic entorn d'aquesta qüestió. És indubtable que la revolució tecnològica ens ha permès avançar com a societat, però també és lícit interrogar-nos sobre el model de societat que aquesta revolució està creant. L'elit tecnològica, i tots els interessos econòmics que representa, no té cap sentit de la responsabilitat social. ¿És ingenu plantejar la possibilitat que una màquina creada per IA pugui rebel·lar-se contra les lògiques ultraliberals que governen el camp tecnològic? Probablement sí, però també és important construir petites utopies que un dia es puguin fer realitat.

POL ROIG

Director d'escena

Giorgio Agamben defineix el dispositiu com tot allò que té la capacitat de capturar, modelar i controlar els gestos, les opinions i els discursos dels éssers vivents. Eliza és un dispositiu poètic que funciona a partir de la contraposició de dos personatges d'origen i identitat desconeguda —un controlat per una ment humana i l'altre per una entitat artificial—, presentats en un espai que no obeeix a les lleis de la naturalesa i que mutarà en base als seus comportaments. D'aquesta manera s'intentarà escenificar el funcionament de qualsevol IA: analitzar dades, trobar patrons i extreure conclusions útils; en una mise-en-scène que posa en joc la idea de realisme com un conjunt de codis que simulen la seva desaplicació. Una música acústica que reproduïx el so digital, uns intèrprets de carn i ossos que es mouen com els avatars d'un videojoc, i una escena material que simula una realitat virtual. En el fons potser són, contradictòriament, un cant a la desmaterialització de la nostra percepció, un cant a la bellesa de la imperfecció del gest humà.

ELISAVA

Escola

La intel·ligència artificial (IA) és una eina massiva que posa en perill la nostra autonomia? L'amor entre un ésser humà i un ésser artificial és impossible? Les tecnologies impliquen una desmaterialització de la percepció humana? La IA té més informació de la que nosaltres recordem o podem comprendre conscientment, però es podria apoderar també del nostre inconscient?

Per a nosaltres, l'alumnat del màster en Disseny Escenogràfic per a Teatre, Cinema i TV d'Elisava, aquest projecte ha estat un primer acostament al món laboral i pràctic de l'escenografia i de com el que hem anat veient en el màster es fa realitat, des de la idea original fins a un espai real, el del Gran Teatre del Liceu. En el nostre cas, som un equip multidisciplinari, en el qual cada component té un bagatge diferent: belles arts, disseny, arquitectura, cinema, teatre... Vam tenir un primer contacte amb el llibret de Pau Miró, amb la història, amb el concepte i amb la visió del Pol Roig, el director. A partir d'aquí, l'espai va començar a prendre forma, i també les sensacions que aquest espai havia de transmetre.

Ha estat un viatge divertit en el qual hem participat en tots els aspectes: des dels més tècnics, passant pels constructius, fins a la creació d'objectes d'escena, mobiliari, il·luminació, projeccions i vestuari.

Veure com l'obra va prenent forma i tenir un contacte tan estret amb cada part del procés és molt enriquidor i és un gran aprenentatge en tots els aspectes. Volem destacar el fantàstic treball en equip que portem a terme, en el qual veiem que cada persona és un element fonamental de tot el procés.

Biografies

FERRAN CRUIXENT

Compositor

És un dels compositors catalans amb més projecció internacional de la seva generació. Ha estat compositor resident al Palau de la Música Catalana durant la temporada 2022-2023. El seu repertori inclou obres per a orquestra, cambra, ballet, òpera, música vocal i arts visuals, i ha estat interpretat per més de 50 orquestres internacionals, com l'Orquestra del Gewandhaus de Leipzig, l'Orquestra Simfònica de Detroit, l'Orquestra Estatal de Baviera o l'Orquestra Simfònica de Pequín, sota la batuta de directors com Leonard Slatkin, Kazushi Ono, Christoph Poppen, Hannu Lintu o Karl-Heinz Steffens.

Va estudiar piano, violí, cant, solfeig, contrapunt i fuga al Conservatori Superior de Música de Barcelona, on obtingué els títols superiors de Piano, amb Carme Vilà, i de Teoria Musical. Posteriorment, va completar els estudis de composició, amb Dieter Acker, i de composició per a cinema i TV, amb Enjott Schneider, a l'Escola Superior de Música i Teatre de Múnic (Alemanya), on va obtenir el màster en Composició, amb el suport d'una beca de La Caixa - DAAD (Servei Alemany d'Intercanvi Acadèmic). Des del 2008, les seves obres són publicades per Boosey & Hawkes - Sikorski Berlin.

PAU MIRÓ

Llibretista

Pau Miró (1974) és llicenciat en interpretació a l'institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. És professor de dramaturgia a la universitat de Girona, ERAM i també a l'Obrador internacional, de la Sala Beckett. Ha treballat com a guionista en televisió en sèries com *La Riera* i *Com si fos ahir*. També ha col·laborat en diversos programes de ràdio Catalunya Ràdio i a Rac 1. El 2004 estrena *Plou a Barcelona* a la Sala Beckett, sota la direcció de Toni Casares, peça que li obra les portes internacionalment i que vint anys després de la seva estrena encara continua representant-se. També cal destacar *La trilogia animal*, *Els Jugadors* o *Un tret al cap*. Com a director escènic cal destacar els seus treballs a *Filla del seu pare* (Teatre Lliure, 2017), *Victòria* (TNC, 2016), *Terra Baixa*, interpretada per Lluís Homar (Festival Temporada Alta, 2014), *Dones com jo* (Teatre Romea, 2014) o *Pluja constant* (La Villaroel, 2010). En el terreny de la dramaturgia i direcció, entre els seus darrers treballs trobem l'adaptació de *Pedro Páramo*, *Eva contra Eva* o *Una història real*, entre d'altres.

POL ROIG

Director d'escena

Pol Roig Valldosera (2000) és un artista multidisciplinari i dissenyador d'espai i vestuari nascut a Barcelona. Format en escenografia, en la seva pràctica ha experimentat, més enllà del teatre i la dansa convencionals, en les interseccions del disseny espacial amb la performance i la instal·lació, sempre amb un gran interès en els fets sonor i lumínic com a mitjans generadors de discurs independents. Va començar la trajectòria en el món de la moda participant en l'inici de la firma Palomo Spain, en la qual va prendre part en la conceptualització de sis col·leccions que es van presentar entre Madrid, París i Nova York, un projecte que ha passat a formar part de l'imaginari popular i que ha ajudat a definir els discursos de gènere de l'actualitat. Com a escenògraf, ha participat en diversos projectes, d'entre els quals destaca *Els Encantats*, de Lucia Del Greco, produït per la Sala Beckett, i *Quiso negro*, d'Ester Guntín, en el Mercat de les Flors, dins del Festival Grec, i ha signat el pavelló català de la Prague Quadrennial of Performance Design and Space, amb una instal·lació interactiva titulada *Chant of the Sybil*.

ELISAVA

Escola

Elisava, Facultat de Disseny i Enginyeria de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC), promou l'educació, el coneixement i la recerca en els camps del disseny, la comunicació i l'enginyeria. Situada a Barcelona, Elisava ha format més de 25.000 estudiants en els seus 60 anys de trajectòria. Al costat d'Elisava Research, l'escola porta a terme projectes amb empreses, institucions i ONG per generar i transferir coneixement, abordar els reptes de present i de futur, i promoure el canvi.

Elisava imparteix el grau en Disseny i Innovació, el grau en Enginyeria de Disseny Industrial i el màster universitari en Investigació Aplicada en Disseny. A més, quant a la formació contínua, l'escola té més de 60 programes de màster i postgrau, la Universitat d'Estiu i Study Abroad. Elisava forma professionals amb capacitat per dissenyar productes, serveis i entorns, per crear una societat responsable amb el medi ambient, inclusiva i amb impacte social. Per a més informació, consulteu el web www.elisava.net.